

ባለቤቱ ያቀለለውን አሞሌ...

October 16, 2017

ነፃነት ዘለቀ

“ባለቤቱ ያቀለለውን አሞሌ ባለዕዳ አይቀበለውም” ይባላል። ወያኔ ራሱ የማይቀበለውንና የማይምንበትን ባለኮብ የሉሲፈር ዓርማ ሕዝቡ አንዲወድሱት መፈለጉ ከመነሻው ስህተትና ሕዝብን መናቅም ነው። የኢትዮጵያ ሕዝብ ሳይመክርበትና ሳይስማማ በጨረባ ተዝካር መሰል የአፈንጋጮች ጉባኤ ላይ በመለስና ቡድኑ በቀረበ ባንዴራ ስትደዳደር ይሄውና ኢትዮጵያ ሀገራችን 27 ዓመት ሊሆናት ነው። በዚህን ረጅም ዘመን ሕዝቡና ባንዴራው ውኃና ዘይት እንደሆኑ አሉ። ጊዜው ግን እንዴት ይነጉዳል? ከኔን መሰሉ ተራ ግለሰብ አንስቶ እስከ ሀገር ደረጃ ከዕድሜ ላይ የ 27 ዓመት ውድ ጊዜ ሲቃጠል ምን ያህል የእግር እሳት ሊሆን እንደሚችል አስቡት። ኢትዮጵያ ነፃ ስትወጣ ወያኔ ያቃጠለብኝ ዕድሜ ተቀናሽ እንዲሆን ለሚመለከተው ሁሉ እንደማመለከት ከአሁኑ ነጥብ ማስያዝ እፈልጋለሁ። በውነቱ ይህን የገማና የገለማ የወያኔ ጊዜ የኖርኩበት አይመስለኝም፤ ያሣፍረኛልም። የሀገሬ የአሁንና ያለፉት 26 ዓመታት ጠረን በልጅነት ጊዜየ ከነበራት ከአሁኑ ሲነፃፀር አልባብ አልባብ ይል ከነበረ ጠረን በእጅጉ ተለይቶብኝ በየሄድኩበት ቦታ ሁሉ በሚያጋጥመኝ ወያኔያዊ ክርፋት ምክንያት ስሳቀቅ እንደምውል መሸሸግ አልፈልግም። የክርፋ መንስዔ ተቆጥሮ አያልቅም - የዘረኝነቱ ጥምባት፣ የዘር ማጽዳቱና የጄኖሳይድ ቅርናት፣ የሙስናው ግማት፣ የማይምነቱ ክርፋት፣ የአድልዎው ብስናት፣ የአስተሳሰብ ድህነቱ ቅርሻት፣ የአጎብዳጅነትና አሽቃባጭነቱ ቁናስ፣ በስማም! ስንቱ ዝቅጠት ተነግሮ ይዘለቃል ወዳጄ። የሚገርመኝ ወደላይ መጓዝ ባይቻል ባሉበት መርገጥም ዕርም ሆኖብን ይቅር? አንድ ሀገርና አንድ ቦታሪክ የታወቀ ሕዝብ ወደፊት መራመድ ቢያቅተው ቢያንስ የደረሰበትን የሥልጣኔና የዕድገት ደረጃ ጠብቆ መቆየት ይገባው ነበር፤ የኛ ግን ወዳልነበርንበት የውድቀት ደረጃ ለመድረስ በሰፊው ያቀድን ይመስል በብርሃን ፍጥነት የኋሊት እየከነፍን እንገኛለን።...

ዛሬ ጥቅምት 6 ቀን 2010 ዓ.ም. ወያኔ የሰንደቅ ዓላማ ቀን ብሎ የመንግሥት ሠራተኞችንና ሕዝቡን ባጠቃላይ እያተራመሰ ነው። ወያኔዎችን ፀጥታ ይረብሻቸዋል። ጭር ሲል የማይወዱት ሕወሓቶች አገር ምድር ፀጥ ረጭ ሲል ደም ብዛታቸው ያሻቅባል፤ የስኳር ህመማቸው ልኬት ይጨምራል፤ ራስ ምታታቸውም ከወትሮው ያይላል። እኚህ ጉዳይ ከማይወዷቸው አበይት ነገሮች ዋነኛው ፀጥታ ነው። በበዓሉ ግርማ አገላለጽ በፀጥታ አደንቋሪነት ወያኔዎች ለምን እንደሚሸበሩና እንደፊጋ ኩብት እንደሚበረግጉ እስካሁን ሊገባኝ አልቻለም። ዝምታ የሚያሰቃያቸው ፍጡራን ወያኔዎች ብቻ መሆን አለባቸው። ስለዚህም ሀገር የተረጋጋ ሲመስላቸው፣ ሕዝብ ዝም ጭጭ ያለ መስሎ ሲሰማቸው ይህን እርጋታ

ለማወክ የማይደርሱት ድራማ፣ የማይበጥሱት ቅጠልና የማይፈነቅሉት ድንጋይ የለም። እንደሚመስለኝ አማካሪዎቻቸው ኃይለኞች ናቸው። ወያኔ መቼስ በራሱ ኃይል ኢትዮጵያን እየገዛ እንዳልሆነ ግልጽ ነው። የሌት ዕንቅልፍና የቀን ዕረፍት የሌላቸው የጥልቁ ጨለማ አበጋዞች ከጎኑ ባይኖሩና ሁለንተናዊ ድጋፍ ባያደርጉለት ኖሮ ወያኔ የኢትዮጵያ ሕዝብ ቁርስ ከመሆን አይዘልም ነበር - እንኳንስ የምንፈክን ቤተ መንግሥት ሊወርሱ ከደደቢትም ባልወጡ። ግን ግን ታሪካዊ ጠላቶቻችን ለዘመናት ያጠመዱት ወጥመድ ያዘላቸውና እንዳንሆን አደረጉን። ታላላቆች በታናናሾች ተረቱ። ጊዜ የሰጠው ቅልም ድንጋይን በደቦል ድንጋይ ያጥረገርገው ገባ። ይህን ዘመንና ይህን አገዛዝ ብዙ ተማርንበት። ግዴታም። የጊዜ ጉዳይ ነው እንጂ ያልነበር የነበር፤ የነበርም ያልነበር የሚሆኑበት ጊዜና ሁኔታ አለ። ይህ ታሪካዊና ተፈጥሯዊ የነገሮች ልውውጥ ጊዜም እየደረሰ ይመስላል። ደግሞም ዕድሜ ለእምቦጭ። እምቦጭ እንኳን ባቅሟ ሥራዋን እየሠራች ነው - ከዚች እምቦጭ ከሚሏት ነገር እስኪ አንዳች ነገር እንማር ጎበዝ። የነአባዱላ እንቅስቃሴም ቀላል አይደለም። ከጅማሮው ፍጻሜውን መገመት አይከብድም። በፖለቲካ ውስጥ የሚናቅ ነገር የለም። የቤት ሠራተኛ ማመጽ ዋጋ አለው - እንኳንስ መናጀ በሬ። ሮም በአንድ ሌሊት አልተገነባችም፤ ወያኔም በአንድ ሌሊት የምትፈርስ የተለማማጅ ሙግድ አይደለችም። አማርኞች የናቋት 11 ቁጥር ምስማር አላላውስ ብላ ከግማሽ ምዕተ ዓመት በላይ የሚሊዮኖችን ሸኮና ስትቀጠቅጥና ግዳይ ስታስቆጥር ባጀች። አሁን ታዲያ ትረፋ! ወንድ ይብቀል። ብልኃተኛ ዜጋ ይወለድ። የኢትዮጵያ ችግር እስከወዲያኛው የሚወገደው በጉልበትና በዕብራት ወይም በሽላላና በፉከራ ወይም በመሣሪያ ብዛትና በኃይል ሚዛን መለዋወጥና መበላላጥ ወይም ጎራና ጎሣ እየለዩ በነገር ቱማታና በጦር መሣሪያ መተጋተግ ወይም በሰንደቅ ዓላማና በተቃዋሚ ብዛትና ጎራ እየለዩ በተረሳ የፊተኞች ጥፋትና ልማት ሥራዎች መወራከብ ... አይደለም። ይህን ሁሉ እስከንጠግብ አየነው። አንዱም አልፏል። ይልቁንስ ጥበበኛ የሀገር ግንባታ መሃንዲሶች ይወለዱልን። እነዚህን መሰል የፍቅርና የመተሳሰብ ፊታውራሪዎችን ከየጎሣና ነገዱ ፈጣሪ እንዲልክልን፣ የቁስሎቻችንን ፈዋሾች አንድዬ ባርኮ በመላዋ ሀገራችን እንዲያስማራልን ወደርሱም እንጨህ። ያኔ እኛም ከስደትና ከሞት ሀገራችንም ከድህነትና ከጦርነት እናርፋለን። ችግራችን ውስብስብ ቢመስልም ለአንድዬ የሴኮንዶች ትዛዝ ናት።

በነገራችን ላይ ለውጥ የግለሰብም ሆነ የማኅበረሰብ ቅመም ነው። ለውጡ ልባዊ እስከሆነ ድረስ ማንም መቼም ይለወጥ ተቀባይነት ሊያጣ አይገባም። እናስታውስ - ሣይል ክርስቶስን አሳዳጅ ነበር። ተለወጠ። ቅዱስ ጳውሎስ ሆኖም በአዲሱ ስሙና ማንነቱ ለክርስቶስ ሲል ሕይወቱን ሰየ። የአስቆረቱ ይሁዳ የክርስቶስ ታማኝና የግምጃ ቤት ኃላፊም ነበር። ተለወጠ። ከአሉታዊ ለውጡም በኋላ ላልበላው 30 አላድ ክርስቶስን በመሳም አሳልፎ ሸጠው። መለስ ዜናዊም ላልበላው የቢሊዮኖች ዶላርና ላላደመቀው አምባገነናዊ ሥልጣን ወላጅ እናቱን ኢትዮጵያን እንደይሁዳ ክዶ መቀመቅ ከቷት ሞተ። አቤል ለፈጣሪው በሚቀርበው ንጹሕና የተመረጠ መስዋዕት የቀናው ወንድሙ ቃየል የገዛ ወንድሙን ገደለና የመጀመሪያውን ሞት ገለጠ፤ ትግሬ ወያኖችም በሆነ ነገሩ የቀኑበትን ወንድማቸውን አማራን ከምድረ ገጽ ሊያጠፉት ቆርጠው ተነሱ። ወንድም በወንድሙ ላይ መነሳቱ አዲስ አይደለም፤ ከዱሮ ጀምሮ የነበረ ነው። የኛ ብሶ የተገኘው ወንድሞቻችን ትግሬዎች እሳቱ ለማይበርድ ሠይፉ ለማይደለዱም የመከራ ሕይወት ዳርገውን ብዙ ዐሠርት ዓመታት መንጎዳቸውና ይህም በታሪክ ትልቁ የጄኖሳይድ ዕልቂት ሆኖ መገኘቱ ነው - በኔ ግንዛቤ መሠረት።...

ሰዎች ወደ አእምሯቸው በተመለሱ ጊዜ ሁሉ ጎራ ቢቀይሩ ብዙም ልንፈርድባቸው አይገባም። የዘገዩ ለውጥ መኖር የለበትም ብዬ አላምንም፤ የመሸበት ምሕረትም እንዲሁ። ለውጡ ከአንጀት እስከሆነ ድረስ የጊዜ ገደብ ሊኖረው አይገባም። እርግጥ ነው “በዚያኛው ጎራ የልቡን ካደረሰ በኋላ ለሌላ ተልእኮ/ዓላማ ወይም ለግል ጥቅም ሲል ወደዚህኛው ጎራ ዞረ” የሚል አስተያየት ሊሰነዘር ይችላል። ይህ አስተያየት ውኃ አያነሳም ማለት የምንችል አይመስለኝም። ቢሆንም የሰዎችን ለውጥ ማጣራት፣ መፈተንና መመርመር ተገቢ መሆኑን ተገንዝበን ጥንቃቄ ማድረግ ይበጃል እንጂ በደፈናው ጎራ ቀያሪዎችን መኮነንና መንገድ መዘጋት ሌሎችን ተስፋ ያስቆርጥና ትግልን ሊያበላሽ/ሊያጓትት ይችላል። የሰዎች ተፈጥሮ ከባድ መሆኑንና እንደነአንቶኔ በየኹነቶች እንደ እስከት እየተለዋወጡ በጮሌ አንደበታቸው ሰውን የሚያፈዙ መኖራቸውን መርሳት አይገባም - እንደነአባ መላ ለማለት ስላልፈለግሁ ነውና ይቅርታችሁን።

እንግዲህ በከንቱ አንወቃቀስ። ያለፈው አለፈ። ካለፈው ግን እንማር። ወደ ልባችን እንመለስ። ወደኅሊናችን እንምጣ። የደም ጭቃ ውስጥ እየዳከርን መኖሩ ይብቃን፤ ይሰልጥንም። አባዱላ ትናንት አንድን ዜጋ በአማራነቱ ብቻ በሽጉጥ ይገድል እንደነበር ሰምተናል። ዛሬ ግን ያ ሥራው ፀፅቶት ከተመለሰና መመለሱም እውነተኛ ከሆነ በዚህኛው ጎራ ሊቀበለውና ሊያስታምመው የሚገባ ወገን መኖር አለበት። ከብአዴኖች ውስጥም ቀዳዳ በር እየፈለጉ የሚገኙ የገዛ ኅሊናቸው እስረኞች ይኖራሉና መንገድ እንዳናጠብባቸውና ባሉበት እንዳይቀሩ ምክንያት/እንቅፋት ከመሆን መቆጠብ ይኖርብናል። መጪው ጊዜ ምርቱ ከግርዶ፣ ስንዴው ከእንክርዳዱ፣ ገለባው ከፍሬው የሚለይበት ይመስለኛልና ከመባቃቀልና ከመወነጃጀል ተቆጥቦን ለአወንታዊ ስኬት መጣደፍ ይገባናል። ጊዜ የለንም። ጊዜያችንን ወያ እምሽክ አድርጎ በልቶ ጨርሶታል። ስለዚህም እንኳንስ ለመጣላትና ለመበጫጨቅ ለመፋቀርም ያለን ጊዜ አነስተኛ ነውና ወደመተዛዘኑና ወደመተሳሰቡ በቀጥታ እናምራ። ሁላችንም ከተቀፈደድንበት የግል ዓለም ወጥተን መሀል መንገድ ሊያገናኘን በሚችል ሥልት ላይ መሥራት ይገባናል። ተንኮልና ምቀኝነት አያሳድም - ያጫጫሉ፤ ያቀጭጫሉ። እንጠየፋቸው።

ኢትዮጵያ ሰንደቅ ዓላማ የላትም - አሁን በዓለም ልትታወቅበት የሚገባ አፈሻል ሕዝባዊ ባንዴራ ማለቴ ነው። አሁን ያለው ባለ አምባሻው ባንዴራ የማን እንደሆነ አይታወቅም። ሕዝቡ ከልሂቅ እስከ ደቂቅ የቆረበው ኢትዮጵያ ዱሮ በምትታወቅበት የአረንጓዴ ቢጫና ቀይ ቀለማት ገጹሕ ባንዴራ/ሰንደቅ ዓላማ ነው። ከዚያ ውጪ ያለው የቁጩው(በልጆች ቋንቋ <የፋጌው>) ወያኔ የፈበረከልን ባንዴራ እንጂ ሀገሪቱንና ሕዝቡን የሚወክል እንዳልሆነ በተለይ በመላው ዓለም በስደት የሚኖሩ ኢትዮጵያውያን በሚያውለበልቧቸው የግድግዳ ላይና የእጅ ባንዴራዎች በግልጽ የሚታወቅ ነው። በሀገር ውስጥ ግን በግዳችን እየቀፈፈንም ቢሆን የወያኔን ባንዴራ ለማውብለብ እንገደዳለን። የዱሮውን ስታውለበልብ ብትገኝ ከሁለት እስከ አምስት ዓመት እስራት ይፈረድብህና ዙብጥያ ትወርዳለህ። በሌሎች ሀገራት አንድ ዜጋ ከፈለገ ባንዴራውን ማቃጠልም ይችላል። እኛ ጋ ግን ይቺም መብት ሆና ያሻንን ሰንደቅ ዓላማ መያዝ አንችልም - አንድን ነገር ደግሞ በግድ ሰው እንዲወድልህ ማድረግ አትችልም - ፈረንጆች እንዲህ ይላሉ - A man can take a horse to a river, but twenty can't make it drink. እውነት ነው። ከህዝብ ጋር እልህ የተጋባ የወንበዴ መንግሥት እስካለ ድረስ አንተ የምትፈልገውን ሳይሆን እማትፈልገውን ነገር እየፈለገ ይጭንብህና ናላህን ያዘረዋል። ነገር ሥራው ሁሉ ከሕዝብ እምነትና ስሜት ተቃራኒ ነው - እንደዚያች ገልቱ ሚስት። እንግዳ እቤታቸው ሲመጣ ባል ሆኖ እንዲህ ይላታል - “እኔና እንግዳው እቆጡ ላይ፣ አንቺና ልጆችሽ እመደቡ ላይ እንተኛለን?” እርሷ ደግሞ ነገር ሥራዋ ሁሉ እንደወያኔ የተገላቢጠሽ ነውና “አይ፣ አንተና ልጆችህ እቆጡ ላይ ፤ እኔና እንግዳ እመደቡ ላይ ነው እምነተኛ” ትለዋለች። ... ያቺን ሴት ጎርፍ ይወስዳታል አሉ። ባልና ጎረቤት ለፍለጋ ሲሄዱ በሴትዮዋ የተገላቢጠሽ ድርጊት አንጀቱ የነፈረው ባል “ወንድሞቼ፣ ይቺን ሴት የምንፈልጋት ከወንዙ ወደታች ሳይሆን ከወንዙ ወደላይ ነው፤ ምክንያቱም ሥራዋ ሁሉ ግራ ስለሆነ እርሷ ወደላይ እንጂ ወደታች አትሄድም።” ወያኔዋ ሚስት በባሏ ጥያቄ መሠረት ወደላይ ተፈልጋ ትገኝ አትገኝ አላውቅም። የሚገርመው ግን ወያ ከህች ሁሉ በተቃርኖ እንደቆመ 30 ዓመታትን ሊደፍን መቃረቡ ነው፤ በጣም ዕድለኞች መሆን አለባቸው - በዚህ መልክ በታሪክ መዝገብ መስፈርና በመጪ ትውልዶች ዘንድ ለሕጻናት ማስፈራሪያነት መብቃት ዕድለኛ ካስባለ።

ዛሬ ጧት ወደ ሥራ ስገባ ፌዴራል ፖሊስ ተብዬዎቼን ስመለከት አዘንኩላቸው። በከተማዋ ተሰራጭተው ያን የኢትዮጵያን ጥንታዊ ባንዴራና የዲያብሎስን ዓርማ አዳቅሎ የያዘ እራፊ ጨርቅ በየደረታቸው ሸጉጠው ሲሄዱ ሳይ ከልብ አሳዘኑኝ፤ (ይሄ አንድ እንጀራ ለካንስ ይህን ያህል መጥፎ ነው)። ምክንያቱም ብዙዎቹ በባንዴራው እንደሚያምኑበትና እንደሚጠየፉት ከአኳኋናቸው ተረድቻለሁ። አንዳንዶቹ ከኋላቸው ነው እንደዋዛ ሻጥ ያደረጉት። አንዳንዶቹ ግማሽ በግማሽ ከቀበሏቸው በታች ወደ ሰውነታቸው አስገብተውት ላመል ያህል ብቻ ነው የሚታየው። ልብ ብሎ ላስተዋለ በርካታዎቹ ይህን ጨርቅ እንደሚጠሉት በሚገባ መገንዘብ ይቻላል። ራሳቸው ሕወሐቶችም የሚወዱት አይመስለኝም። ባለቤት የሌለው ባንዴራ ሲውለበልብ የምታየው እንደታሪክ አጋጣሚ ሆኖ ኢትዮጵያ ውስጥ ውስጥ

ነው። ሀገሪቱም ባንዴራውም ባለቤት የላቸውም። አላፊ መንገደኛ የሚጫወትባት ነው የምትመስልህ- ኢትዮጵያ። “ሀገር ሲያረጅ” ጃርት ብቻ ሳይሆን “ ወያኔም ያፈራል” ማለት ይቻላል። ሀገር ያለ መንግሥት፣ ሕዝብ ያለ መሪ የሚኖሩባት አስገራሚ ሀገር ሆናለች ኢትዮጵያ። እንደዚህ ብታብጥ ብትፈነዳ የኔ ነው የሚልህ አካል የለም። በገዛ ሀገርህ የባይተዋርነቱ ስሜት ሊያሳብድህ ይችላል። የምትንሰፈሰፍላት እናትህ በባዕዳን እጅ ገብታ በየቀኑ ስትደፈር ስታይና አንተ ደግሞ እርሷን ለማዳን ምንም አቅም እንደሌለህ ስትረዳ ያኔ የሥነ ልቦናው ቀውስ ቅስምህን ይሰብረዋል - እንኳንስ ተሰደድክ አንተስ።

ይህን ባንዴራ ሕዝብ ቢወደው ኖሮ እንደሚከተለው አይሆንም ነበር፡- በብዙ መሥሪያ ቤቶች ይህ ጨርቅ እንደተሰቀለ ውሎ እንደተሰቀለ ያድራል። የባንዴራ መስቀልና ማውረድ ሥነ ሥርዓት ከ 1983 ዓ.ም ወዲህ ቀርቷል። የወያኔ ባንዴራ እየተሰቀለ ሰዎች እያደረጉት ያለውን ነገር አያቋርጡም - ተነስተው በተጠንቀቅ ክብር ሊሰጡት ይቅርና። ሲሰቀልም ሆነ ሲወርድ ሰቃዩና አውራጃ ትዝ ባለው ሰዓት እንጂ በደንቡ መሠረት ሰዓቱን ጠብቆ አይደለም - ከጓደኛው ጋር ወሬውን እየጠረቀ ባንዴራ የሚያወርድም ሞልቷል - ጉድ ነው። በየፖሊስ ጣቢያውና በየቀበሌው ያለው ባንዴራ ከባንዴራነት ይልቅ አንድ ዓይነት ቀለም ወዳለው ብጭቅጫቂ ጨርቅነት ተለውጧል - በፀሐይ ምክንያት ቀለሙ ለቅቆና ነታትቦ። ብዙው ባንዴራ ተቀዳዶ አንዱ ባንዴራ ራሱ ተሰነጣጥቆ ከፊሉ ወደ ምሥራቅ ከፊሉ ወደምዕራብ ሲውልበለብ ለሚመለከት ሀገሪቱ ለይቶላት የጠፋች ያህል ሊሰማው ይችላል። ልብ አድርግ - ለምሳሌ በአንድ የኮሚቴ አባላት ምርጫ ሂደት ላይ ዕጩዎች ተጠቆሙ እንበል። ከተጠቋሚ ዕጩዎች መሀል አንደኛውን ዕጩ ሊመርጠው እጁን የሚያወጣ አንድም ሰው እንኳን ካጣ የአካሄድ ስህተት ወይም የግንዛቤ ችግር አለ ማለት ነው። ያ ተጠቋሚ ቢያንስ አንድ ሰው ሊደግፈው ይገባል - የጠቆመው ሰው። የወያኔ ባንዴራም ሌላው ቢጠላው ቢያንስ እነሱ ሊደግፉትና የጠቃቀስኳቸውን ከመሰለ ውርደት ሊታደጉት በተገባ ነበር። ለዚህም ነው እንግዲህ ወያኔ ራሱ የማይወደውንና የማይቀበለውን ባንዴራ ሕዝብ ላይ በግዴታ ይጭናል የምንለው። ዕንቁቅልሽ።

በትግራይ ግን ሕዝቡም ሆነ ካድሬው የሕወሓትን ባንዴራ ተንከባክበው ሲይዙ ነው የምናይ - በቲቪ እንደምናየው ማለቴ እንጂ እውነቱ ከዚህ የተለዩም ሊሆን እንደሚችል ቢያንስ መጠራጠር ለሚፈልግ የመጠርጠር ሙብቱ የተጠበቀ ነው። በየትኛውም ክልል በማይስተዋል ሁኔታ የወያኔ የትግራይ ክልል ባንዴራ በትግራይ ትከበራለች። በሌሎቻችን ዘንድ ብዙም ሊለመድ ባልቻለው ኦሮሚያ በሚባለው የሀገራችን ክፍል ግን ከማንኛውም ባንዴራ ይልቅ የአነግ ባንዴራ እንደሚውለበለብና በአንጻራዊነት የበለጠ ተቀባይነት እንዳለው በተለይ ከቅርብ ጊዜያት ወዲህ ብዙ ምልክቶች እየታዩ ነው። ወያኔና አባቶቹ የዘረጉልንን ወጥመድ አንድዬ ይበጣጥስልን እንጂ ዕዳችን ብዙና በቀላሉ የማንወጣው ይመስለኛል። ለአንዲት የበሬ ግምባር ለማታህል ሀገር 30 ባንዴራ የፈጠረልን ወያኔና ጌቶቹ ምድር አትቅለላቸው፤ ነፍሳቸውም አትማር። በምድር የሰዎችን ስቃይ የሚያበዛ አካል በሰማይ የርሱ ሰቆቃ እንደሚበዛ ሳይታለም የተፈታ ነውና የእምዬ ኢትዮጵያን የመቃብር ጉድጓድ የቆፈረና ያስቆፈረ ሁሉ ዘላለማዊ እሳት የመጨረሻ ዕጣ ክፍሉ ይሁን።

እኔ ብዙውን ዕድሜዬን በአማርኛ ተናጋሪዎች አካባቢ አሳልፌያለሁ። ስለሆነም የአማርኛ የሆነ ነገር የኔም የሆነ ያህል ቢሰማኝ ከወቅቱ የጎሣ ፖለቲካ ቅኝት አኳያ ብዙም አይፈረድብኝም። ከዚህ አኳያ ወያኔ ለአማርኛ የጠፈጠፈላቸውን ባንዴራ ስመለከት የሚሰማኝ አንዳችም ነገር እንደሌለ የምገልጽላችሁ ባንዴራ ሲባል ማንም እየተነሳ በቤተ ሙከራ የሚፈጥረው የሸቀጥ ዕቃ ሳይሆን በዘመናት የደምና የአጥንት ማኅበረሰብአዊ ሽመና አማካይነት የሚፈጠር ቋሚ የታሪክ አሻራ መሆኑን በመጠቀም ጭምር ነው። በየዓመቱ ባንዲራ የሚፈጥር ኅብረተሰብ ካለ ንፋስ በነፈስ ቁጥር አቅጣጫ እየቀያየረ እንደሚወዛወዝ ዛፍ ሆኗል ማለት ነው። እኛ ኢትዮጵያውያን ደግሞ ከሰሜን እነራሰአሉላና አፄ ዮሐንስ እንዲሁም እነአፄ ቴዎድሮስና ዘራይ ደረስ፣ ከደቡብ እነኮሎኔል አብዲህ አጋና እነ ጄኔራል ጃጋማ ኬሎ፣ ከምሥራቅ እነራስ መኮንንና ልጃቸው አፄ ኃ/ሥላሤ፣ ከምዕራብ እነበላይ ዘለቀና ሌሎችም ብርቅዬ የኢትዮጵያ ልጆች የተዋደቁላትና የሞቱላት ግሩም ሰንደቅ ዓላማ አለችን - ደባደቦ የሌለባት ንጹሕ አረንጓዴ ቢጫና ቀይ።... ዛሬ ወያኔ መጥቶ ታሪክን ልቀይር ቢል አይሆንለትም፤ ብዙ ሞክሮም አልተሳካም። ወያኔ የኢትዮጵያን ሕዝብ ልብ እንደማያገኘው ያውቀዋል፤

“ዓለም አቀፉ”ን ማኅበረሰብ ያታለለ እየመሰለው ግን ብዙ ያልተዋጡለት ድራማዎችን አከናውኗል፤ እያከናወነም ይገኛል። ለምሳሌ ሚያዚያ 29 97 በዕለተ ቅዳሜ የሠራው ድራማ በማግሥቱ ሚያዝያ 30 በአኩሪ ሁኔታ ተሸርቦታል። እንዲት ሴተኛ አዳሪ ከመጣው ሁሉ የምትተኛውና የምትገለፍጠው አፍቅራው ወይም ወዳው እንዳልሆነ ሁሉ በወያኔ አነስተኛና ጥቃቅን የእንጀራ ገመድ የታሰረ ወጣት ሁሉ የንብ ካኔቴራ ቢለብስና የሣጥናኤልን ባንዴራ ቢያውለበልብ ወያኔን እውነት እንዳይመስለው - ለነገሩ እነሱ እውነቱን ስለሚያውቁት አይሸወዱም - አዳሜ ለሆዱና ለጥቅሙ እንደሚጎናበስ ያውቃሉ። ዋናው ለታይታም ቢሆን ግብረ በላው ሁሉ ግር ብሎ በሚዲያ መታየቱ ነው። መለስ ሲሞት በማስመሰል ወደር የማይገኝልን እኛ በዓለም አንደኛ የሆነ ልቅሶ አሳይተናል። ስንገርም! ቀን ሲለወጥ ደግሞ ለለውጡ የትናንት አሽቃባጮች የነገውንም ሥርዓት አዋላጆችና ዋና አቀንቃኞች ሆነን ግልብጥ እንላለን።

ለማንኛውም ወያኔ ራሱ የማያከብረውን ሰንደቅ ዓላማ ሌሎች እንዲያከብሩለት መጠበቅ የለበትም። ለነገሩ ከፍ ሲል ለመግለጽ እንደሞከሩት ወያኔ ማለት ልብ አድርቅ ነውና የሚያደርገው ሁሉ የሰውን ስሜት እንደማይገዛም እያወቀ “ሞኝ እንዴት ያሸንፋል” ቢባል “እምቢ ብሎ” እንደሚባለው በከንቱ ያደርቀናል። ለዚህና ለመሳሰለው ፕሮፓጋንዳውና ለምርጫ ትያትሩ በየጊዜው የሚገፈግፈው የሀገር ሀብትና ንብረት በሙስና ከሚያግባብሱበት ገንዘብ ጋር ተደማምሮ ሲታይ ደግሞ በቁጭት ላይ ቁጭት የሚደርብ ትልቅ ሀገራዊ በደል ነው። ይህች ሀገር ምን ያህል እንደተረገመች በቅጡ የምንረዳው ይህ የወያኔ ሥርዓት ዛሬም ይሁን ነገ ተወግዶ የሕዝብ መንግሥት ሲቆም ነው። ለዚያ ያብቃን። ጸሐፊዎችና ታሪክ መዝጋቢዎችም የሚረሳ ነገር እንዳይኖር ተግታችሁ ክተቡልን። ከየዘር የነበሩን ሁነኛ ሰዎች እያለቁብን ቢሆንም ፈጣሪ ሳይደግስ አይጣላምና በየስርጓጉጡ ተደብቃችሁ ያላችሁ ሀገር ወዳዶች ሳትሰለቹ ይህን ግም ዘመን በምትችሉት ሁሉ ቀርፃችሁ አቆዩልን። ድረገፆችም እንዲሁ አሁን የሚባለውንና የሚጻፈውን ስንክሳርን የሚያስንቅ ሀገራዊ ታሪክ እየሰበሰባችሁ በታሪክ ማኅደር አስቀምጡ። ለገዳይ ልብን ይስጥልን፤ ለሚች መንግሥተ ሰማይን ያውርስልን፤ አሜን።